

KÉT HÉT EGY MESE

2019-2020

3.-4. osztály

Szeretettel üdvözlünk mindenkit újra, vagy éppen először a
Békés Városi Püski Sándor Könyvtár gyermekkönyvtárának
3.-4. osztályos gyerekeknek meghirdetett olvasó játékán!

Egy kicsit (de tényleg csak egy kicsit) változtattunk a játékon, a kérdéseken, de reméljük ebben a tanévben is sikerül majd jó meséket kiválasztani.

A játék 5+1 fordulóból áll majd, és minden alkalommal egy mesét vagy egy hosszabb történet egy részletét, és a hozzá kapcsolódó kérdéseket kapjátok meg a feladatlapokon. A +1 forduló, vagyis ez a 6. és utolsó... de egy kicsit más lesz, mint a többi forduló: rejtvények és fejtörők is lesznek majd a kérdések mellett.

A feltett kérdésekre a választ a szövegben találjátok. Igyekezzetek szépen, egész mondatokkal válaszolni. A saját szavaitokkal megfogalmazott választ is elfogadjuk és a szövegből kimásolt megoldást is. De a kérdéseknél igyekszünk pontosan le is írni, hogyan válaszoljatok.

A megoldásra minimum két hetet kaptok majd, (mivel akkor adjuk a következő feladatlapot) de az **elmaradt fordulókat BÁRMIKOR pótolhatjátok a játék végéig** (kb. 2020. február eleje). Mivel ez **egy verseny**, a végén a kapott pontok alapján minden versenyzőt megjutalmazunk majd, aki legalább **4 feladatlapot kitöltött** és leadott a gyermekkönyvtárba...

Sok szép mesét, jó olvasást és megoldást kívánunk!

Jolcsi néni és Éva néni
gyermekkönyvtárosok

A feladatlapokat letölthetitek a www.bekesikonyvtar.hu oldalról.

2019.november 4.

név:..... iskola: ..... osztály: .....

KÉT HÉT EGY MESE

2019-2020

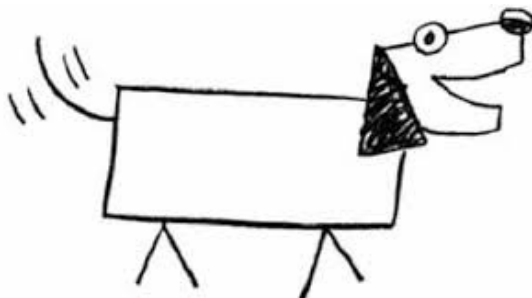
3.-4. osztály

1. forduló

Tom Watson: Pálcikakutya és a cukorka

Az őszi illatai

Szeged: Maxim Könyvkiadó, [2018]

1) Hogyan végezte szaglászó mutatványát Pindur?

.....

.....

.....

2) Milyen az őszi étkezés?

.....

.....

.....

.....

3) Miért szagláztak a kutyusok és végül miért futottak arra, ahol az emberek laktak? (Saját válaszodat várjuk!)

.....

.....

4) Melyik szereplőre vagy helyre gondoltunk?

Neki van a legjobb orra a csapatban:

.....

Ez volt a kutyusok kedvenc helye:

.....

Pálcikakutya jól ismerte ezt a helyet, forró nyári napokon gyakran üldögélt itt:

.....

5) Írd le, hányféleképpen nevezték a kutyusok!

.....

.....

6) Az alábbi mondatokat megtalálhatod a szövegben. Fejezd be a mondatokat a szövegben használt szavakkal!

Ezzel az öt barát minden habozás nélkül átrohant az erdő arrafelé, ...

.....

Télen pedig nem nő semmi, és a fogainkat .....

.....

Imádom a .....

7) Sorold fel a kutyák nevét, akik a történetben szerepeltek!

.....

Következő (2.) feladatlap: 2019. november 18-án, hétfőn
A feladatlapokat letölthetitek a www.bekesikonyvtar.hu oldalról.

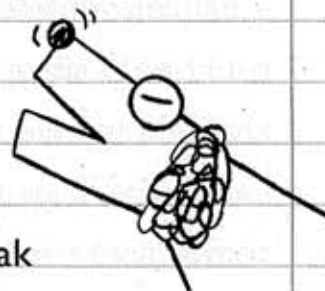
Tom Watson: Pálcikakutya és a cukorka
Szeged: Maxim Könyvkiadó,[2018]

Öt éhes kutyusnak korgott a gyomra.

2. fejezet Az őszi illatai

Pálcikakutya a levegőbe emelte az orrát, és a Picasso Park felé szimatolt. Ez volt a kutyusok kedvenc helye. Valamikor régen itt ettek jó néhány ízletes, zamatos hamburgert. Pálcikakutya nem érzett semmiféle grillszagot, de szeretne volna, ha ezt a többiek is alátámasztják, ezért megkérdezte Pindurt: – Érzel valami szagot? Sütőget valaki a szabadban?

Pindurról az a hírt járta, mégpedig jogosan, hogy neki van a legjobb orra a csapatban. Mert nemcsak nagy távolságból tudott illatokat kiszagolni, hanem tökéletesen és

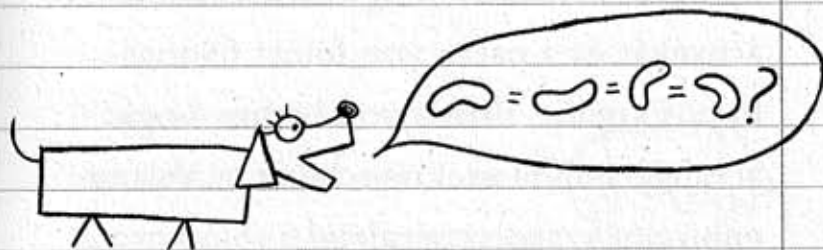

a legapróbb részletekig tudta azokat azonosítani és leírni. Ezt a munkát nagyon komolyan vette, így aztán Csíkos, Blöki, Nelli és Pálcikakutya izgatottan várta, mit mond.

Pindur behunyta a szemét, a levegőbe tartotta az orrát, és két nagyon lassú kört tett meg, miközben egész idő alatt szimatolt és szaglászott. Amikor végül abbahagyta a forgást, kinyitotta a szemét, és így szólt:

– Sajnálattal jelentem – kezdte –, hogy senki nem sütöget a parkban. Nem érzékelek egy fikarcnyi csodálatos füstízű hamburgerillatot sem. Ezek szerint senki sem sütöget virslit, hot dogot, frankfurtit, kolbászt, szafaládét, bécsi virslit, chicagói vagy Coney Island-i hot dogot.

– Ezek nem mind ugyanúgy virslit jelentenek? – kérdezte Nelli.

Pindur kissé önelégülten mosolygott erre a megjegyzésre. – A nem kifinomult lények számára talán igen.

Pindur hirtelen pontosan az ellenkező irányba kapta föl a fejét. A többiek azt gondolhatták, valami kóbor szag lebegett el az orra mellett. – Mégiscsak érzek valami ismerős illatot. Körülbelül ötvenhárom lépésre előre és kicsit balra. A pataknál álló öreg nyírfa törzse mellett.

Pálcikakutya elég jól ismerte azt az öreg nyírfát. Forró nyári napokon gyakran üldögélt a tövében, hogy élvezze a fa árnyékát és a patak vize fölött fújdogáló hús szellőt. Biztos volt benne, hogy arrafelé semmi étel nem lehet. – Valami ennivalót szagolsz arrafelé?

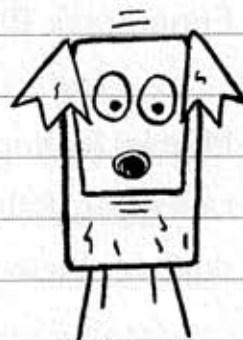
– Van valami. Valami ismerős – suttogta Pindur. Behunyta a szemét, és még erősebben összpontosította a figyelmét. – Csak nem tudom pontosan kiszimatolni, micsoda.

Most, hogy még jobban fölkelte a többi kutyas érdeklődését, azok egyre közelebb húzódtak hozzá.

– Mi az? Mi az? – kérdezte Csíkos türelmetlenül.

Akkor Pindur kinyitotta a szemét, és gyorsan odafordult Blökihez: – Jártál mostanában az öreg nyírfánál?

Blöki elkezdte rázni a fejét, azután abbahagyta, és lassan bólogatni kezdett. – Igen. Igen, voltam ott.

– És kellett vécére menned?

– Persze – felelte Blöki. – Hiszen kutya vagyok. Folyton vécére kell mennem. Nem tehetek róla. Itt vannak ezek a fajtörzsek, meg minden. Mi mást tehetnék? Nem menni? Lehetetlen!

Hát nektek és nekem talán ennek nem igazán lenne értelme. De egy

kutyacsapatnak tökéletesen logikus magyarázatul szolgált.

– Felejtsétek el! – sóhajtott fel Pindur. – Éppen csak Blöki illatát éreztem.

Miután Pindur befejezte a szaglászó műtatványát, Pálcikakutya készen állt az indulásra. Ideje volt némi ételt szerezniük.

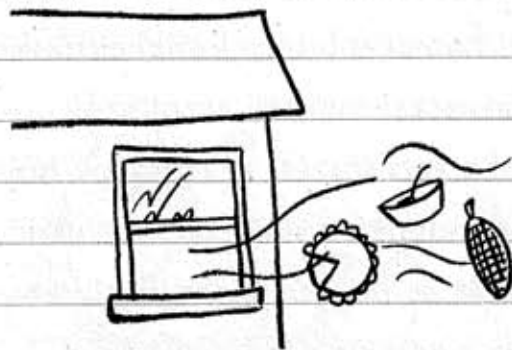
– Na, jó – szólalt meg. – Most már gyérünk, mozgás! Találnunk kell valami enni-valót!

Ezzel az öt barát minden habozás nélkül átrohant az erdőn arrafelé, ahol az emberi lények éltek.

Az ősz nem a legjobb idő az öt kutyusnak arra, hogy ennivalót találjon. Túl hűvös

volt ahhoz, hogy az emberek roston sü-tögesse nek. Mivel pedig a gyerekek iskolában voltak, virsliskocsikat, fagyisautókat és ilyesmit sehol sem lehetett látni.

Akadt még egy másik gond is. Míg a sü-tögetéshez túl hűvös volt, az őszi szellő jó lehetőséget kínált az emberi családoknak ahhoz, hogy kinyissák az ablakot, és friss levegőt eresszenek be az otthonaikba.

Amikor friss levegőt engedtek be, némi belső levegő került ki. Amikor pedig ezt

ebéd- vagy vacsoraidejében tették, sok ínycsiklandó illat lebegett és lejtett táncot a levegőben, ami meggyötörte a kutyusok orrát és a gyomrát is.

És az egészben tudjátok, mi a legroszszabb? Hogy az őszi ebédek és vacsorák a legeslegjobbak.

Gondoljatok csak bele! A nyár a szendvicsek és a roston sütögetés ideje. Ilyenkor gyorsan felkapunk valami ennivalót, hogy minél hamarabb újra kimehessünk játszani. Tavasszal minden arról szól, hogy ébred a természet, új hajtások bújnak ki, és mindenki – akárcsak a nyulak – fejes salátát és bogyós gyümölcsöket eszik. Télen pedig nem nő semmi, és a fogainkat evés helyett túlságosan lefoglalja a vacogás.

De az ősz! Ó, az ősz!

Ekkor az étkezés bőséges, és az étel meleg. A hőmérséklet csökkenése miatt sűrű levest és pörköltet kívánunk, hogy fölmelegedjünk. Meleg pogácsát és vastag szelet kenyeret szeretnénk falni, hogy kimártogassuk a maradék finom szaftot a tányérunkból. Azért akarunk laktató ételeket enni, mert azt gondoljuk, úgy könnyebben átvészeli a telet. Krumplit eszünk, csöves kukoricát, pulykát és süttőkös sütit.

Imádom a süttőkös sütit.

Így amikor a kutyusok előbukkantak az erdőből, az ablakokból mindenfelé íncsiklandó illat áradt szerteszét. Ettől aztán még éhesebbek lettek.

Alkonyodott, nagyszerű idő volt ahhoz, hogy nekilássanak az ételkeresésnek.

Lassan kezdett sötétedni, és az emberek már többnyire hazaértek az iskolából és a munkából.

Pálcikakutya, amint az erdőből lassan és óvatosan haladt kifelé, balra, jobbra és körbe-körbenézett.

– Nincsenek emberi lények – szólt hátra a négy kutyusnak. – A legerősebb ételil-
latot fogjuk követni. Azután majd tervet készítünk. Pindur, ki tudnád szimatolni a legfinomabb illatot a környéken?

– Természetesen, semmi akadály – válaszolta Pindur a lehető legmagabiztosabban. – Csak egy percet kérek.

Az illat, amelyet Pindur talált, olyasmihez vezette őket, amit sohasem akartak volna látni.